

5 שאלות שאנחנו ממליצים להציף בסלון בעקבות השיר

1.

כיצד אתם מדמיינים עולם/מדינה/שורדים בלי הטראומה של השואה?

2.

האם אפשר בכלל לדמיין מדינה יהודית בלי השואה? האם הקיום שלנו כאן לא נובע ולא תלוי בפצע ההיסטורי הלאומי?

3.

האם זיכרון השואה והטראומה שעברנו – כבודדים וכעם – מעניקה לנו זכויות או חובות מיוחדים אל מול כל יתר בני אדם?

4.

מה המקום של הבית – הפרטי והלאומי – בהתמודדות עם הטראומה? האם הבית הוא רק מקום שבו מרגישים בנוח ובטוח, או שהוא אמור להיות מקום שבו מלבנים ופותרים את הצלקות הכי כואבות וקשות?

5.

עד כמה החלומות, התקוות והפחדים שלנו נובעים ומונעים מהחלומות, התקוות והפחדים של דור השורדים?

מילים ואקורדים

B C# D#m B C# D#m (פתיח)

D#m B
מנגינות של אור
#F
יהיה לאן לחזור
C#sus4
אל העולם

Bb G#m
הייתי שר
D#m/C# D#m
שיר יפה של בית
G#7
הייתי רץ מתוך המים

B
לנגן לך
D#m/C# D#m
שיר יפה של בית
כמה שרציתי אז בית
G#7
הייתי רץ מתוך המים

B
לנגן לי

B C# D#m
הנה שוב הגעתי לכאן
B C# D#m
שמש נגד שלג לבן...

B C# D#m
הנה שוב הגעתי לכאן
B C# D#m
שמש נגד שלג לבן
C# F# G#m F# B
יושב לי וחושב על הזמן שעבר

B C# D#m
לא רוצה עכשיו לספר
B C# D#m
גם כשזה ישן לא עובר לי
F# G#m F# B
אם היית פה לדבר

Bb G#m
היית שר
D#m/C# D#m
שיר יפה של בית
G#7
היית רץ מתוך המים

B
לנגן לי

B C# D#m B C# D#m (מעבר)

B C# D#m
שיר שאז היה מנוגן
B C# D#m
שיר שלא שמעתי מזמן
C# F# G#m F# B
כל הזכרונות כמו ענן משתנה

לאף אחד מאיתנו אין את היכולת לדמיין או להבין את מה שאירע בשואה. הסבל, הפחד, הסכנה והאובדן שחווינו מי שעברו את התופת הוא בלתי נתפס. אבל כולנו יכולים לדמיין מה היה קורה אם השואה לא הייתה מתרחשת. עד כמה השורדים היו אנשים אחרים.

סלון זה יבקש לדמיין עולם בלי שואה. לשוחח על ההיסטוריה האלטרנטיבית שהייתה יכולה להירקם – כאן ובעולם ולחלום על בית שבו אין חדר חשוק ומלא בטראומות מהעבר.

תהליך היצירה

"כל הזכרונות כמו ענן משתנה"

כמה מהשלג של כפור השואה חי איתנו בשמש הישראלית? כמה הסיפורים של אז חיים איתנו היום? כמה הדור הקודם נושם בתוכנו, הדור הצעיר? מנווט את צעדינו? כמה אנחנו מבינים את חשיבות הבית בחיים? או שהוא רק ארבעה קירות?

כמה אנחנו מפנימים שכשהבית נלקח, גם הסיפור והזהות שלנו נלקחים, והכמיהה לדבר הפשוט ביותר הופכת למשאלת לב הגדולה ביותר?

זהו שיר געגועים למי שיכולנו להיות, לניצולים שהיו יכולים להיות אנשים אחרים, אנשים עם חלומות שהתגשמו, כאלה שהיו שרים שיר יפה... של בית.

"מנגינות של אור
יהיה לאן לחזור"